

En Visa Om Ett Rosenblad

Cornelis Vreeswijk

Det var en gång ett litet rosenblad
Och rosen som hon växte på var röd
Så föll hon av en dag för då var rosen död
Då for en yster vind förbi, då blev hon glad
För vinden var en glad och eldigt fyr
Som va på väg från söder emot nord
Han blåste hennes öra fullt av fagra ord
Kom hjärtevän sa vinden, kom
Då blev hon yr

Hon kunde inte motstå det han sa
Hon skänkte honom allt varom han bad
Han förde henne med sig till en stor rik stad
Här ska vi bo vi två, sa han
Och hon sa ja
Men vinden var trolöst exemplar
Som bara ville tumla runt i skyn
Han blåste henne från sig, hon föll ned i dyn
Sen for han hastigt bort från stan
Och hon blev kvar

Skulle ni se ett blomblad någonstans
Bland skräp och smuts i vår glada stad
Minns att hon en gång var ett vackert rosenblad
Hon älskade en vind en gång och hon blev hans

Och rosen som hon växte på var död
Och vinden som hon älskade han for
Var natt går hon igen i rummet där jag bor
Hon kallas rosenblad
Och hennes färg e röd